

[Poul Dam.]

det, som man fra det konservative folkeparti og venstre til venstresocialisterne betragter som et reaktionært og udemokratisk forslag; nemlig tanken om en bisidder i kommunalbestyrelser, hvor der er et antal grundejere, som betaler en forholdsvis stor del af kommunens skatter. Man kan meget let stille nogle principper op og sige: dette stemmer ikke med principperne. Jeg er mere interesseret i at se på virkeligheden. Virkeligheden er den, at der i et ganske begrænset antal kommuner i dette land er meget store sommerhusbebyggelser. Disse sommerhusbebyggelser er ikke præget af velhavere, de er præget i stigende grad af den jævne, gennemsnitlige befolkning. Vi har nogle skøn over antallet af sommerhuse i den næste generation, og det er jo tal i størrelsesordenen 300.000-500.000 sommerhuse, man regner med. De vil naturligvis ligge samlet i ganske bestemte områder. Hvis lovgivningen fortsætter med at være, som den er i øjeblikket, kan den enkelte kommunalbestyrelse bestemme, hvad der skal udskrives som personskatter, og hvad der skal udskrives som ejendomsskatter. Det vil sige, at med den nuværende ordning kan de hjemmehørende bestemme, hvor mange af skatterne der skal lægges over på ejendomsbeskatningen, d.v.s. hvor mange af skatterne der skal overvælttes bl. a. på sommerhusejerne, sommerhusejere, som ikke har nogen som helst mulighed for at protestere i øjeblikket, og som ikke har nogen som helst mulighed for at sikre, at blot en rimelig del af de penge, de betaler, bliver anvendt til deres egne formål, d.v.s. sådan noget som kloakering, vejanlæg og den slags i sommerhusområderne.

Det ville være langt fra mig at begynde at hænge bestemte kommuner ud, men jeg har nogle eksempler, som ganske klart viser, at der er en befolkningsgruppe, folk, der har sparet sammen til et sommerhus og fået det med ganske store personlige ofre, og derefter er der nogle folk, der sidder i en kommunalbestyrelse, som sommerhusejerne ingen ind-

fyldelse har på, og presser penge ud af dem — undskyld, det hedder det ikke: påligner dem ejendomsskat.

Det forekommer mig, at der er et godt gammelt demokratisk princip, der siger, at folket har ret til at beskatte sig selv, og at der ikke bør være nogen skatteydelse uden repræsentation. Dette er noget helt andet end det, der altid har været det socialistiske krav, nemlig at også de, der var for fattige til at betale skatter, skulle have medbestemelsesret. Det, der er tale om her, er det omvendte; det er dette, at der er en gruppe mennesker, som man er i stand til at presse skatter ud af, uden at de kan protestere, og uden at de kan bestemme noget om, hvordan disse penge anvendes. Det forekommer mig stadig væk at være urimeligt. Det, vi foreslår, forekommer mig at være udtryk for et fremskridtsvenligt synspunkt, et synspunkt, der er i den jævne befolknings interesse, og jeg mener, man bør støtte det, hvis man — som vi — ønsker, at den jævne befolkning skal få det bedre i fremtiden og deriblandt være i stand til at få sommerhus og andet lignende.

Jeg forstår godt, at man, hvis man tilhører de partier, som regelmæssigt har flertal i de kommuner, jeg tænker på, er modstander af ideen, men jeg tror, det er noget kortsynet af hr. Niels Matthiasen.

Statsministeren (Hilmar Bawnsgaard): Den række af lovforslag, som det ærede medlem hr. Poul Dam m. fl. her har fremsat, vedrører ud over mit eget område også indenrigsministerens og kirkeministerens områder, og jeg vil gerne på alle tre ministres vegne fremsætte nogle ganske få bemærkninger.

Den første gruppe af disse forslag omfatter jo en ændring af grundloven, og jeg føler mig overbevist om, at hr. Poul Dam og de andre forslagsstillere om ikke før, så da de ved hjælp af hr. Samuelssens indlæg blev bragt i erindring om, hvor vanskeligt det er at ændre grundloven her i landet, allerede har opnået det, man ønsker og regner med